

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/696/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414213440
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414213440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovej a členov senátu JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľky G. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. X. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, v konaní o zaplatenie 1 216 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/193/2014-38 zo dňa 25. 05. 2015,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 1 216 € spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania, počítaným od 26. 11. 2014 do zaplatenia (prvý výrok), odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 208,70 € (druhý výrok) a odporcovi uložil aj povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok vo výške 72,50 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na číslo účtu okresného súdu (tretí výrok).

Okresný súd posúdil vec podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona

č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2 zákona

č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte „OZ“). Konštatoval, že navrhovateľka uzavrela s odporcom dňa 24. 06. 2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej jej odporca poskytol 1 400 €, ktorú sa zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach po 218 €, navýšenú o príslušný poplatok 1 216 €, celkom vo výške 2 616 €, počnúc dňom 01. 08. 2010. V zmluve navrhovateľka prehlásila, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté na výkon povolania. Navrhovateľka v konaní pred súdom uviedla, že si požičala od odporcu finančné prostriedky pre súkromnú potrebu. Súd dospel k záveru, že zmluva medzi účastníkmi zo dňa 24. 06. 2010 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Navrhovateľka vystupovala v danom vzťahu ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorej bol ponúknutý a poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Odporca vystupoval ako právnická osoba, ktorá ponúka a poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti; opak preukázaný nebol. Súd preskúmal zmluvu v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.; zistil, že neobsahovala informácie o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sú v zmysle predmetného zákona obligatórnymi náležitosťami zmluvy a ich absenciu zákon sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov; účelom takejto právnej úpravy je, aby mal spotrebiteľ v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy všetky potrebné informácie k posúdeniu výhodnosti poskytovaného úveru.

Okresný súd považoval nárok navrhovateľky za dôvodný aj v časti úroku z omeškania, ktorý požadovala priznať v zmysle zákona.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“) a priznal navrhovateľke trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci po 61,41 €, dvakrát režijný paušál po 8,04 €, jedenkrát režijný paušál 8,39 €, spolu 208,70 €.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka je oslobodená od platenia súdneho poplatku, súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku štátu vo výške 72,50 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Poukázal na to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 písm. a), b) a f) O. s. p.. Navrhovateľke nemožno prisúdiť status spotrebiteľa, pretože zmluva o úvere nie je zmluvou spotrebiteľskou, ani zmluvou o spotrebiteľskom úvere; navrhovateľka v zmluve prehlásila, že si úver berie na účely zamestnania, povolania alebo podnikania. Rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné, čím súd odporcovi v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) odoprel možnosť konať. Argumentácia súdu, ktorým rozhodol o neprijateľnosti zmluvných podmienok, je nepostačujúca a v rozpore s § 157 ods. 4 O. s. p., rozhodnutie okresného súdu je nedostatočne odôvodnené a následne nepreskúmateľné. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie vzhľadom na nesprávne použitie právneho predpisu, pretože zmluvné strany sa dohodli, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, a teda zmluva prejednávaná v tomto konaní sa uzatvárala podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil; jeho rozhodnutie zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu, vyplývajúcejmu z listín, doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s § 157 O. s. p.. Skutkové a právne závery prvostupňového súdu, uvedené v odôvodnení rozsudku, týkajúce sa právnej relevantnosti zmluvy o úvere v prejednávanom prípade, sú správne.

Právny vzťah účastníkov, založený na základe zmluvy o úvere zo dňa 24. 06. 2010, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa občianskoprávných predpisov, ako aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy. Odvolateľ výslovne popiera právny status navrhovateľky ako spotrebiteľa; s týmto tvrdením sa ani odvolací súd nestotožňuje. Navrhovateľka je v zmluve označená menom a priezviskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, čo ju jednoznačne identifikuje ako občana, t. j. fyzickú osobu, ktorá pri podpise zmluvy nekonala v rámci podnikateľskej, či inej zárobkovej činnosti.

Správny je aj záver okresného súdu o tom, že úver v tomto prípade bol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov, ktoré okresný súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia. Nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúcich OZ vychádza zo správne a náležite súdom zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne a právne správny v plnom rozsahu potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, a aj ohľadom úroku z omeškania.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila ani nevyčísľila.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.